

Murat Menteş müasir türk şeirinə və romanına orijinal ifadələri, intellektual bədii humoru gətirən və misra, cümlə daxilində həmin cümlələri bir-birinə çox ustalıqla pərcimləyən, calayan sənətkardır. Həm şairdir, həm də roman ustasıdır.

O, ilk dəfə 1999-cu ildə İstanbulda gün üzünə çıxardığı "Quzğunun kölgəsi" şeirlər kitabı ilə modern Türkiyə ədəbiyyatına ayaq açıb. İki həftədə ilk şeirlər kitabı satılan Murat Menteş adıçəkilən kitabı altı ay ərzində altı dəfə təkrar nəşrə göndərir. Elə ilk kitabı ilə Türkiyə ədəbi mühitində ulduzu parıldamağa başlayan Menteş uğurun ardiyaca esseləri ilə özünə yeni oxucu kütləsi qazandırır. "Xaosa təvazökar bir qatqi" adlanan ikinci kitabının içərisi tamamilə humorla yoğrulmuş esselərdən ibarətdir. Ən acı kədəri - qəhrəmanın anasının ölümünü əyləncəli formada oxucuya elə çatdırır ki, cümlələri oxuya-oxuya həm dodağın qaçı, həm də gözündən yaş süzüldüyü görürsən. "Güzgülü barrikadalar" adlı ikinci (ümumi sayıda üçüncü) esselər kitabı isə orijinal, ədəbiyyatda demək olar ki, qarşılaşmadığımız həyat hekayələri, orijinal qəti motivləri, sevgi etirafları formaları ilə diqqət çəkir. Hətta bəzən esseləri oxuduqda müəllifin təhkiyə tərzi səni elə alıb aparır ki, oxuduğunun esse və ya hekayə olduğunu bir anlıq

Müasir türk şeiriñə və romanına orijinallıq gətirən adam

unudursan.

Murat Menteş Türkiyədə və ölkəsindən kənarda məşhurlaşdırın ən böyük və ən çox təqribən satılan kitabı isə heç şübhəsiz ki, "Dubyorun dilemmesi" romanıdır. "İletişim" nəşriyyatında çapdan çıxan bu roman faciənin ağır humorla, yüngül oxunan cümlələrlə ifadəsidir. Roman "adəmin alnında "Nike" şirkətinin emblemi formasında bir çapğı vardı" cümləsi ilə başlayır. Elə ilk cümlədə

özünü müdafiə nitqində səsləndirdiyi fikir isə əsərin kulminasiya nöqtəsidir: "Hamımızın içinde bir körpə və bir heyvan var, təessüf ki, içimdəki heyvan körpəni yeyib..."

Bu cür ağır və dolaşış hadisələr fonunda əsəri sürətə oxu-

O, ilk dəfə 1999-cu ildə İstanbulda gün üzünə çıxardığı "Quzğunun kölgəsi" şeirlər kitabı ilə modern Türkiyə ədəbiyyatına ayaq açıb. İki həftədə ilk şeirlər kitabı satılan Murat Menteş adıçəkilən kitabı altı ay ərzində altı dəfə təkrar nəşrə göndərir. Elə ilk kitabı ilə Türkiyə ədəbi mühitində ulduzu parıldamağa başlayan Menteş uğurun ardiyaca esseləri ilə özünə yeni oxucu kütləsi qazandırır. "Xaosa təvazökar bir qatqi" adlanan ikinci kitabının içərisi tamamilə humorla yoğrulmuş esselərdən ibarətdir. Ən acı kədəri - qəhrəmanın anasının ölümünü əyləncəli formada oxucuya elə çatdırır ki, cümlələri oxuya-oxuya həm dodağın qaçır, həm də gözündən yaş süzüldüyü görürsən...

məsum, suçsuz cinayətkarın qorxulu görkəmi haqqında qeyri-adi və müəyyən qədər də modern bir bənzətmə ilə qarşılaşırıq.

"Qorxma, mən varam" romanında isə özünü bu həyatda təsdiq edə bilməyən, beş-günlük dünyada yerlərini tapa bilməyən lirik siyaset adamlarının həyat hekayəsindən danışılır. Deməli,

mamaq mümkün deyil. Hər fasilə şoka düşürsən. Komik təhkikə tərzi səni gah duruxdurur, gah güldürür, gah da düşündürür, amma yormur. Bax, Murat Menteşin ustalığı da məhz budur.

Murat Menteş 2013-cü ildə oxucularının görüşünə "sadəcə möhtəşəm" - deyə biləcəyimiz "Ruh Mütərrəd" romanı ilə gəldi.

Ruh Mütərrəd İstiqlal mühərribəsinin son yadigarı - sağ qalan axırıncı yadigarıdır. İljin 365 günü tədbirlərə aparılır. Yorulub-yorulmadığı nəzərə alınmir, yüz yaşı var, amma candərdi də olsa 2-3 saatlıq el şənliklərində, dövlət proqramlarında iştirak edir, nitq söyləyir. Maraşın, İzmirin, İznikin alınması ilə bağlı tədbirlər bir-birini əvəzlədikcə həyatının son illərini yalançı vətənpərvərlər tərefində zorlanaraq keçirir. Səksən ildir əsgər formasını əynindən çıxarmağa da vaxtı olmayan bir qazidir Mütərrəd bəy. Əsərin ana qayəsi bu olsa da, bu məqam demək olar ki, roman boyu zorla seçilir və gənc dostu Avni-Vavla söhbatları, atmacaları, bu görüşlər ərefəsində baş verən hadisələr oxucunu ana qayədən alıb aparır və güldürür.

Murat Menteş müsahibələri-

Vəsəlam. Mənəcə, hər şey - ağrılıq və yüngüllüyün vəhdəti ortadadır. Hər şey aydınır.

Murat Menteşin orijinal mühərribəsinin son yadigarı - sağ qalan axırıncı yadigarıdır. İljin 365 günü tədbirlərə aparılır. Yorulub-yorulmadığı nəzərə alınmir, yüz yaşı var, amma candərdi də olsa 2-3 saatlıq el şənliklərində, dövlət proqramlarında iştirak edir, nitq söyləyir. Maraşın, İzmirin, İznikin alınması ilə bağlı tədbirlər bir-birini əvəzlədikcə həyatının son illərini yalançı vətənpərvərlər tərefində zorlanaraq keçirir. Səksən ildir əsgər formasını əynindən çıxarmağa da vaxtı olmayan bir qazidir Mütərrəd bəy. Əsərin ana qayəsi bu olsa da, bu məqam demək olar ki, roman boyu zorla seçilir və gənc dostu Avni-Vavla söhbatları, atmacaları, bu görüşlər ərefəsində baş verən hadisələr oxucunu ana qayədən alıb aparır və güldürür.

Kim deyər ki, əbədiyyət istifadəyə yararsızdır?

Üçüncü gündündə ikən üçğunluk dünya

Bəlkə də mənə savab qazanıracaq

Nəfəsimə və uşaqlarımın varlığına çəkdiyim növbə.